

TIMPUL MEMORIEI pentru nouă soliști (1973-1974)

“One hearing is not enough to answer all the questions about a work as new and complex as *The Time of Memory*, but it was enough to establish that it is a serious, carefully wrought composition, as expert in its workmanship as it is uncompromisingly modern in its idiom. Except for the Schubert, which is a peerless classic, it was the most interesting piece on what was otherwise a pleasant but rather lightweight program¹. I did not grasp all of its structure (based largely on antithesis and dialogue between a piano with three stringed instruments and another with four winds), but its texture and rhetoric, which are more accessible on a first exposure, were highly effective.” (Joseph McLellan - *Musically, It Was a Classical Weekend*, The Washington Post, 16.XII.1974)

„O singură audiție nu este suficientă pentru a răspunde la toate întrebările despre o lucrare atât de nouă și complexă precum «Timpul memoriei», dar a fost suficientă pentru a ne da seama că este o lucrare serioasă și scrisă cu grijă, tot atât de experimentată în meșteșug pe cât de modernă și fără compromis în expresie. Cu excepția lui Schubert, care este un clasic de neegalat, aceasta a fost cea mai interesantă lucrare dintr-un program agreabil, dar cam ușurel. Nu i-am putut înțelege pe deplin întreaga structură (bazată în general pe antiteză și pe dialogul dintre pian și cele trei instrumente de coarde sau pe cel cu cei patru suflători de lemn), dar textura și retorica ei, care sunt mai accesibile la o rimă audiție, au fost extrem de eficiente.” (Joseph McLellan citat în Laura Manolache, *Pe teme de creație*, interviu cu Tiberiu Olah, revista *Muzica*, III/1991)

“Mr. Olah’s motion-stillness tension, concentrated into about 25 minutes, seems to depend on an illusion of simultaneity between elements (*The Time of Memory*). The stasis always fools you into thinking it’s in motion, so patient is its tiger-like crouching to spring and the motion has such a natural pace that it reminds you of those wheel-spokes that turn so fast they look as if they’re at rest” (Leighton Kerner - *Solid Gold Chamber Music*, in “The Village Voice”, New York, 13.I. 1975)

“Tensiunea mișcare-nemîșcare a lui Olah, concentrată în aproximativ 25 de minute, pare să depindă de o iluzie a simultaneității între elemente (*Timpul Memoriei*). Nemîșcarea sa te păcălește întotdeauna, făcându-te să crezi că e în mișcare, asemenei liniștii tigrului care se pregătește să sară, iar mișcarea are o pace firească ce-ți aduce aminte de acele spîte ale roțiilor care se învârtesc atât de repede încât pare că stau.” (idem, trad. Olguta Lupu)

¹ Schubert - “Trout” Quintet, Debussy - Syrinx, Schumann - Fantasy Pieces for Cello and Piano, opus 73, Chopin - Introduction and Polonaise Brillante for Cello and Piano.